

Krönika juli 2010

Från början var min tanke att skriva en krönika om Ekevall. Men så mycket har förändrats med bränder och allt annat elände att det inte känns motiverat. Senast kunde man läsa om i bladet att tre hallar skulle byggas. Dessutom är det bestämt att badet skall renoveras för många miljoner kronor med start i höst. Säkerligen har väl politikerna planer för att få debet och kredit att gå ihop. Men i min lilla hjärna känns det som om det blir oerhört svårt. Samtidigt är det mycket annat som pockar på och som kräver pengar. Att Ekevall får sin uppsnygning är nog helt klart, men frågan är när det kommer att ske. För att avsluta delen om Ekevall så har många haft åsikter om denna. Det skall man naturligtvis ha. Men när en idrottsförening ifrågasätter en annan förenings verksamhet och bara ser till sitt eget. Då är det dags att sätta ner fötterna och säga ifrån. I mitt tycke är det oerhört olämpligt att för egen vinnings skull försöka få andra att bli den förlorande parten. Detta är för min del dåligt ledarskap.

Vår förening EAI slutar aldrig att förvånas när det gäller prestationer. Det är en liten förening som ändå lyckas med konststycket att få fram tallanger. Man skulle ju kunna känna sig nöjd med detta och glädjas över framgångarna. Ändå vill jag peka på ett par saker som gör mig bekymrad. Våra ledare har under många år jagat de aktiva om de vill vara med och tävla. Det har inneburit att många unga varit med och tagit en mängd av medaljer. Det har varit en jobbig tid för ledarna att ständigt behöva påminna om tävlingarna. Med all rätt har man lagt över ansvaret åt föräldrar och aktiva att själv ta ett initiativ om man vill tävla eller inte. Detta har inneburit att allt för få yngre friidrottare anmäles till tävlingarna. Det är inte bra jag är av den absoluta uppfattningen att om man utövar en idrott skall man också få chansen till att tävla. Man skall naturligtvis vara försiktig så att det inte blir för mycket tävlande. Man skall också se till att barnen anmäls till lämpliga tävlingar. Men faktum kvarstår hur skall vi få barnen till att anmäla sig. Jag förutsätter att föräldrarna fått en lapp hemsänd där man från föreningens sida informerat om att de och deras barn själva måste tala om när de vill tävla.

För många verkar det kanske vara en fråga av mindre vikt men det är baren vi vill behålla inom idrotten och då måste de på olika sätt få utöva sin idrott. Också på tävlingsbanan.. en del nöjer sig kanske med att bara träna men merparten vill tävla det är jag säker på. Genom detta inlägg vill jag uppmana föräldrarna att ta del av det tävlingsutbud som finns. Tala också med tränarna om vilken tävling som är lämplig för just ditt barn. Kanske är det inte så många föräldrar som läser mina rader men då menar jag att vi alla när vi stöter på föräldrarna uppmanar dem att ta del av det utbud som finns.

När det gäller äldre ungdomar så menar jag att det är självklart att de själva skall hålla ordning på saker och ting och det sker en hel del starter vid tävlingar för denna kategori. Men sen har jag min lilla käpphäst. Det är de äldre ungdomar som satsar mot medaljer i USM och JSM skall detta lyckas måste tränarna få vara med och lägga upp både träning och tävling. Kanske håller inte alla med mig men jag är fullt och fast övertygad på denna punkt. Av ren tallang kan man plocka en och annan USM medalj men i längden håller det inte. Konkurrensen är tuff och skall man hänga med måste det ligga en planering bakom.

Det stora problemet inom svensk friidrott är inte barn och ungdomsverksamheten. Nej det är att få ungdomarna till att fortsätta tävla när de börjar komma in i en vuxen ålder. Läs gärna efter att de slutat nian och gymnasiet. Till min stora glädje kan jag konstatera att EAI har några som har fortsatt.

Jasmine, Jessica Daniel Robin med flera. Detta är oerhört positivt oavsett vilken nivå man än har så krävs det att också fler vuxna deltar. Jag vet också att Svenska Friidrottsförbundet är bekymrade över denna utveckling där aktiva slutar i en alltför tidig ålder. Det är lätt att slå ifrån sig och säga att vad kan man göra åt saken. Jag menar att det finns en hel del man kan föra i en förening. För det första skall det naturligtvis finnas ett utbud när det gäller hemmatävlingarna. Detta ha EAI. Men utbudet i Skåne blir allt sämre och det är helt fel inriktning. För det andra anse jag att det måste finnas ett serielag. Jag tror och hoppas att det är en tillfällighet att vi inte deltog i seriesammanhang detta år. Det kolliderade väl med vår hemmatävling. För det tredje anse jag att man måste stimulera de äldre att fortsätta. Detta kan göras på många sätt och många har säkert tankar kring det. Här hoppas jag att någon tar i detta problem och att vi får se äldre ungdomar fortsätta med sin fina idrott och att även de som lagt av återkommer.

Slutligen vill jag påminna eventuella läsare av denna krönika att det är mina åsikter och ingen annans som framförts. En krönika är oftast helt personlig och som jag tycker skall den också i vissa fall leda till en diskussion.

Juli i sommarvärmen

Sven Mattsson

